

Moji milovaní: nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Pri uvažovaní nad nekonečnou Božou láskou k ľuďom prejavujúcou sa predovšetkým v tajomstve Vtelenia **zostaneme dojatí**: takto začína náš Otec homíliu „Cesta k svätosti“¹ a myslím si, že my tiež túžime mať tento vnútorný postoj pri modlitbe Vyznania viery. S akou vďačnosťou vyznávame túto pravdu, keď potvrdzujeme, že večné Božie Slovo sa stalo telom v lone Panny Márie pôsobením Ducha Svätého a stalo sa človekom! Pri týchto slovách sa hlboko ukláňame, pri dvoch sviatkoch si pokľakneme, **pretože závoj, ktorý skrýval Boha sa otvoril a jeho bezodné a neprístupné tajomstvo sa nás dotklo: Boh sa premieňa na Emanuela, „Boh s nami“**. Keď počúvame omše zložené veľkými umelcami sakrálnnej hudby, povedal sv. Otec na nedávnej audiencii- (...) cítíme ako sa špeciálnym spôsobom pozastavujú pri tomto článku viery, skoro akoby chceli univerzálnym jazykom hudby vyjadriť to, čo slová nedokážu: **obrovské tajomstvo Boha, ktorý sa vteľuje, ktorý sa stáva človekom**².

Počas minulých týždňov sme vďaka liturgii nasledovali Ježišove kroky po zemi: najprv v dielni v Nazarete a neskôr po galilejských a judejských cestách. Navrhujem, aby sme sa teraz pri rozjímaní o veľkom tajomstve Boha, ktorý sa stal človekom, pozastavili pri rozličných okamihoch pozemského života Pána. Ježiš sa totiž nielen skutočne ľudským spôsobom narodil v Betleheme, ale tiež medzi nami viac ako tridsať rokov pôsobil a viedol obyčajný ľudský život. Svätý Josemaría nás pobádal k tomu, aby sme vzdávali vďaka za to, že na seba zobral naše telo so všetkými dôsledkami a nástojil: **Boh sa stal človekom: vtelil sa**³. Druhý vatikánsky koncil nám pripomína, že Syn Boží „pracoval ľudskými rukami, myslel ľudským rozumom, konal ľudskou vôľou, miloval ľudským srdcom. Narodený z Panny Márie sa stal skutočne jedným z nás, podobný nám vo všetkom okrem hriechu.“⁴

Ak premýšľame o Pánovom živote, **je dôležité opäť v sebe objaviť úžas nad týmto tajomstvom a nechať sa uchvátiť veľkosťou tejto udalosti: pravý Boh, stvoriteľ všetkého kráčal ako človek po našich cestách, vstúpil do ľudského času, aby nám zjavil život, ktorým je On sám (1 Jn 1,1-4)**⁵. Prehlbme preto s pomocou milosti do dôsledkov to, že Boh sa stal dokonalým človekom: Ježiš nám dáva príklad ako sa máme správať v každom okamihu -v súlade s dôstojnosťou, ktorú pre nás dosiahol- ako skutočné Božie deti. Počas liturgického roka si znova pripomenieme novým spôsobom jeho základné učenie. Snažme sa ho osobne pochopiť a preniesť do nášho bežného života: toto je bezpečná cesta - iná neexistuje - na dosiahnutie svätosti, ku ktorej volá Pán všetkých kresťanov. On sám nám ukázal v Evanjeliu: *Ja som Cesta, Pravda a Život (...): nikto nepríde k Otcovi ak nie cezo mňa*⁶.

Svätý Josemaría od mladosti ukazoval tým, ktorí sa priblížili k jeho dušpastierskej práci – a aj tým, ktorých on sám vyhľadával, aby ich priviedol k Pánovi, pretože v apoštoláte

¹ Porov. svätý Josemaría, *Boží priatelia*, č. 294.

² Benedikt XVI., Príhovor generálnej audiencii, 2. 1. 2013

³ Svätý Josemaría, Poznámky z rozjímania, 25. 12. 1972

⁴ Druhý vatikánsky Koncil, Const. Past. *Gaudium et spes*, č. 22

⁵ Benedikt XVI., Prejav na generálnej audiencii, 9. 1. 2013

⁶ Jn 14, 6

prestávky nemajú miesto-, cestu nasledovania Krista v každodennom živote. Boh mu udelil výnimočné svetlo, aby objavil spasiteľský obsah Kristovej existencie v Nazarete, ktorá- ako potvrdzuje Katechizmus Katolíckej cirkvi- „umožňuje každému človekovi, aby sa spojil s Ježišom na najvšednejších cestách života“⁷. Benedikt XVI. to potvrdil, keď uznal, že konanie a učenie nášho zakladateľa vyžaruje s osobitnou silou lúč Božieho svetla obsiahnutého v Evanjeliu, práve pre učenie o tom, že svätosť sa môže a má dosiahnuť v obyčajných okolnostiach kresťanského života⁸ pozostávajúceho z hodín práce, venovania sa rodine, profesionálnych a sociálnych vzťahov...

Boh vložil do srdca svätého Josemariu túžbu pomôcť ľuďom každého stavu, podmienok a profesie pochopiť túto doktrínu: každodenný život môže byť svätý a plný Boha, že Pán nás volá posväcovať všetky obyčajné úlohy, pretože v nich tiež spočíva kresťanská dokonalosť⁹. Osvietil ho, aby založil *Opus Dei, cestu posväcovania sa každodennou prácou a plnením si obyčajných povinností kresťanského života*¹⁰. Jeho duch je bezpečným návodom pre tých, ktorí sa túžia stretnúť s Kristom, ísť za Ním a milovať ho uprostred všedných námah, na všetkých pozemských križovatkách.

Tajomstvo Vtelenia nám hovorí o odovzdaní sa Boha celému ľudstvu. **Vzatím na seba ľudského tela sa Boh chcel stať darom pre ľudí a daroval seba samého. (...) prijal naše človečenstvo, aby nám daroval svoje božstvo. Sme veľmi obdarovaní. Uvedomujeme si, keď obdarujeme my- vysvetľuje Svätý otec-, že cena daru nie je najdôležitejšia. Ten však, čo nedokáže darovať kúsok zo seba, dáva vždy veľmi málo. Dokonca niekedy majú finančné a materiálne dary nahradiť postoj srdca a sebadarovania. Tajomstvo vtelenia naznačuje, že Boh takto nekoná: nedaroval niečo, ale daroval seba vo svojom jednorodenom Synovi**¹¹. A to isté očakáva od každého z nás.

V polovici mesiaca začína pôst, obdobie, ktoré je obzvlášť vhodné na revíziu nášho správania a zamyslením sa nad tým, či sme veľkodušný voči Bohu a pre Neho aj voči ostatným. V druhom čítaní z liturgie Popolcovej stredy nám Apoštol národov odkazuje slová Pána: *v milostivom čase som Ťa vyslyšal a v deň spásy som Ti pomohol. Hľa, teraz je milostivý čas, teraz je deň spásy*¹². Neskôr, v tom istom liste, nás podnecuje slúžiť Bohu v každom momente: *vo veľkej trpezlivosti, v súženiach, v núdzi, v úzkostiach, (...) v námahách, v bdení a v pôstoch; v čistote, v poznaní, v zhovievavosti, v добрôte, v Duchu Svätom, v nepokrytekej láske*¹³.

Tieto Apoštolove slová – napísal svätý Josemaría- nás musia naplniť radosťou, pretože sú akoby svätorečením vášho povolania bežných kresťanov, ktorí žijete uprostred sveta, zdieľajúc s ostatnými ľuďmi, s vašimi seberovnými, námahy, práce a radosti. Táto

⁷ Katechizmus Katolíckej cirkvi, odsek 533

⁸ Porov. Benedikt XVI., Exhort. Apost. Verbum Domini, 30. 9. 2010, č. 48.

⁹ Svätý Josemaría, *Ísť s Kristom*, č 148

¹⁰ Modlitba k Svätému Josemariovi

¹¹ Benedikt XVI., Prejav na generálnej audiencii, 9. 1. 2013

¹² Rímsky misál, Popolcová streda, Druhé čítanie (2 Kr 6, 2)

¹³ 2 Kr 6, 4-6

cesta je Božia. To, o čo vás prosí Pán je, aby ste v každom okamihu konali ako jeho deti a služobníci.

Avšak tieto obyčajné okolnosti života budú Božou cestou ak sa naozaj obrátíme, odovzdáme. Pretože Svätý Pavol hovorí tvrdým jazykom. Sľubuje kresťanom ťažký nebezpečný život v neustálom napätí. Ako sa zdeformovalo kresťanstvo, keď sa z neho chcela spraviť pohodlná cesta! Ale myslieť si, že tento hlboký a vážny život, ktorý živo pozná všetky prekážky ľudskej existencie, je život plný úzkosti, utláčania alebo strachu, je tiež deformáciou pravdy.

Kresťan je realista, ale plný nadprirodzeného a ľudského realizmu, ktorý si všima všetky stránky života: bolesť a radosť, utrpenie či už vlastné alebo druhého, istotu a rozpaky, veľkodušnosť a tendenciu k egoizmu. Kresťan pozná všetko a čelí tomu všetkému plný ľudskej odvahy a sily, ktorú prijíma od Boha¹⁴.

Predtým ako budem pokračovať sa mi zdá potrebné, aby sme sa zastavili a popremýšľali: pripravujem sa, aby som prežil nasledujúce týždne kajúcim spôsobom? Túžim vniknúť do Ježišovej zápalnej obety? Odmietam strach z umŕtvovania?

Zamerať týmto kresťanským spôsobom- ako som spomenul citáciou nášho Otca-protivenstvá nášho života, v ktorých sa veľakrát prejavuje utrpenie a obmedzenie stvorenia, je jediný spôsob ako pochopiť do hĺbky realitu ľudskej prirodzenosti. Aby sme našli zmysel starostí a dokonca úzkostí, ktoré môžu spôsobiť trápenia života - bolesť, nezamestnanosť, choroba, smrť...-, je potrebná úprimná viera v nekonečnú Božiu lásku. Iba vo svetle vteleného Slova sa dá nájsť zmysel všetkého. **Vtelením Božieho Syna nastáva nové stvorenie, ktoré je kompletnou odpoveďou na otázku „Kto je človek?“.** Iba v Ježišovi sa dokonale zjavuje Boží plán s človekom¹⁵.

Posledný ekumenický koncil to vyjadril jasne: „tajomstvo človeka sa objasňuje iba v tajomstve vteleného Slova. Pretože Adam, prvý človek, bol postava, z ktorej mal vyjsť, čiže z Krista, nášho Pána. Kristus, nový Adam, v rovnakom zjavení tajomstva Otca a jeho lásky, zjavuje človeka človeku a odhaľuje mu veľkosť jeho povolania“¹⁶.

Dcéry a synovia moji, znova nalieham: snažme sa využiť naplno čítanie Evanjelia; a to tak, že budeme do hĺbky rozjímať nad rozličnými udalosťami v živote nášho Pána. Svätý Josemaría nás vždy prosil, aby sme nečítali tieto pasáže akoby sa nás netýkali, bez toho, aby sme do nich vstúpili ako **d'alšia z postáv**, s našimi slabosťami a túžbami polepšiť sa, naplniac sa úžasom nad najsvätejším človečenstvom Ježiša Krista a opierajúc sa o jeho božskú silu.

Nasledovať Krista: toto je to tajomstvo. Sprevádzať ho z takej blízkosti, že s ním budeme žiť tak ako prví Dvanásti, z takej blízkosti, že sa s ním stotožníme. Nebude dlho trvať a potvrdíme, ak nebudeme klásť prekážky milosti, že sme sa obliekli v nášho Pána Ježiša Krista (porov. Rm 13, 14). V našom konaní sa bude odzrkadľovať Pán ako v zrkadle.

¹⁴ Svätý Josemaría, *Ísť s Kristom*, č. 60

¹⁵ Benedikt XVI., Príhovor na Generálnej audiencii, 9. 1. 2013

¹⁶ Druhý vatikánsky koncil, Const past. *Gaudium et spes*, č. 22

Ak je zrkadlo ako má byť, zobrazí milujúcu tvár nášho Spasiteľa bez deformácií, bez karikatúr a ostatní budú mať možnosť obdivovať ho a nasledovať ho.¹⁷

V prvých týždňoch Cezročného obdobia a neskôr počas pôstu nám Cirkev ponúka okamihy, v ktorých sa zdôrazňuje jednak božskosť ako aj ľudskosť nášho Pána. Spolu s veľkými zázrakmi, ktoré ukazujú jeho božskú prirodzenosť, sme tiež svedkami reálnosti jeho ľudskej prirodzenosti: býval hladný a smädný, počas dlhých pochodov z jedného miesta na druhé sa fyzicky vyčerpával, naplňal sa radosťou, keď nachádzal srdcia otvárajúce sa milosti a zarmucovalo ho, keď ho iní odmietali. Komentujúc jeden z týchto momentov, svätý Josemaría zvykol zvolať: bol hladný. Stvoriteľ vesmíru, Pán všetkých vecí, trpí hladom! Pane, ďakujem ti, že autor tohto svätého textu z nadprirodzeného vnuknutia zaznamenal túto príhodu aj s týmto detailom, ktorý má núti milovať ťa viac, ktorý ma povzbudzuje živo túžiť zhliaďnuť tvoje Najsvätejšie človečenstvo. Perfectus Deus, perfectus homo (Vyznanie viery Quicumque), dokonalejší Boh a dokonalejší človek z mäsa a kostí ako ty a ako ja¹⁸.

Ak vytrváme na tejto ceste z Nazareta až na Kríž, otvoria sa nám dvere nadprirodzeného života v celej svojej šírke. Ak budeme mať vzťah s Kristom človekom naučíme sa mať vzťah aj s Kristom Bohom a v ňom a cez Neho aj s Otcom a s Duchom Svätým: s trojjediným Bohom. Naš zakladateľ nás ubezpečoval, že na ceste k svätosti príde okamih, keď srdce potrebuje odlíšiť a uctievať každú z Božích osôb osobitne. Určitým spôsobom je to objav, ktorý uskutočňuje duša vo vnútornom živote tak, ako keď malé dieťa otvára oči do sveta. Trávi láskyplne čas s Otcom, Synom a Duchom Svätým a ľahko sa podvolí činnosti Ducha Svätého, ktorý nám odovzdáva nadprirodzené dary a čnosti bez toho, aby sme si to zaslúžili!¹⁹

Svätý Josemaría dodáva: Asketika? Mystika? Na tom nezáleží. Nech je to čo chce, to čo je dôležité je, že je to milosť Božia. Ak sa budeš snažiť rozjímať, Pán ti neodoprie svoju pomoc. Viera a skutky viery, skutky, pretože Pán, ako si si všimol už na začiatku a ako som ti v príhodnom čase zdôraznil, je každým razom náročnejší. A to už je kontemplácia a zjednotenie. Toto je spôsob, akým by mali žiť mnohí kresťania napredujúc po vlastnej duchovnej ceste, ktorých je nespočetne veľa, uprostred pozemských námah, aj keď si možno ani nevšimnú, čo sa s nimi deje.²⁰

V strede mesiaca, skoro v rovnaký deň ako začiatok pôstu, oslávime výročie dvoch Božích zásahov na ceste Diela: 14. februára 1930 a 1943: sedemdesiat rokov blízkosti Neba k Opus Dei! V tento deň vzdávania vďaky, túžime, aby naša modlitba prišla k Bohu prostredníctvom Najsvätejšej Panny, našej Matky, ktorú špeciálne uctieваме pomenovaním *Mater Pulchrae Dilectionis*, Matka čistej lásky, ktorým jej Cirkev preukazuje úctu a ktoré mal tak rád náš Otec.

¹⁷ Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, č. 60

¹⁸ Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, č. 50

¹⁹ Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, č. 306

²⁰ Tamtiež, č. 308

O niekoľko dní neskôr, 19. februára, oslavuje meniny najdrahší don Álvaro. Opierajúc sa o skutočnosť, že Cirkev uznala, že žil hrdinským spôsobom všetky čnosti, prosme ho o príhovor u Boha, aby sme tiež my nasledovali verne cestu nášho kresťanského povolania hľadajúc, nachádzajúc a milujúc Ježiša Krista v okolnostiach nášho každodenného života. Vďaka Bohu, dejiny Diela majú tiež iné výročia, ktoré, ako som istý, budete prežívať s takou aktuálnosťou ako keď sa udiali. Nedovoľme, ako nás upozorňoval náš Otec, aby sa stali iba jednoduchými spomienkami, akoby to boli dávne udalosti zapečatené históriou.

S láskou Vás žehná a prosí o modlitbu

Váš Otec

+ Javier

Rím, 1. februára 2013